

Nieuwsbrief Kinderen van Sikkim – november 2024

Verlag bezoek Sikkim van bestuursleden Mieke en Jannie april-mei 2024

Lieve vrienden en donateurs,

Het is alweer een tijdje geleden sinds de laatste nieuwsbrief, en we willen jullie graag een update geven over 'onze kinderen' en vertellen over onze reis naar Sikkim afgelopen april-mei.

Het is ook lang geleden sinds de vorige reis, voor een groot deel als gevolg van Covid, maar dit jaar kon het gelukkig weer.

We zijn het eerste deel van de reis in **Gangtok** (de hoofdstad van Sikkim) gebleven, waar veel van 'onze kinderen' studeren of wonen of relatief eenvoudig naartoe kunnen komen. Na aankomst in Gangtok begonnen we vanaf ons vertrouwde terras van hotel Sonam Delek meteen met het uitnodigen van degenen die we verwachtten te zien. In eerste instantie voor een etentje met de hele groep maar ook losse afspraken.

Een van de eersten die zich meldt is **Sarda**. Ze is de dochter van onze 'huisbaas' in Buriakhop (de eigenaar van het huisje waar wij altijd verbleven) die niet op het SHA mocht studeren omdat haar ouders de voorkeur gaven aan haar broertje en regel was niet meer dan één kind per gezin. Voor haar was het dus de lokale government school waar ze al meteen uitblonk als een van de beste leerlingen. Bovendien sprak ze al snel uitstekend Engels, niet in de laatste plaats door haar contacten met vrijwilligers van SHA die regelmatig bij haar in huis woonden. Sarda bleef uitblinken en we beloofden haar hulp wanneer nodig. Die vraag kwam toen ze werd toegelaten op het Karnataka College in Bangalore, voor een studie verpleegkunde, waar ze weliswaar een beurs voor kreeg van de regering van Sikkim maar ook verondersteld werd een deel zelf te betalen. Absoluut onmogelijk voor de ouders en wij deden dat graag. Sarda ontmoetten we nu op ons terras met uitzicht op Gangtok en de Kangchenjunga, de tweede hoogste berg van de Himalaya. Herinneringen aan de kopjes thee die ze ons vroeger bracht en haar oma, Boudjou, die inmiddels 94 jaar is. Een ongelooflijke leeftijd in Sikkim. Sarda werkt inmiddels in het grote, relatief nieuwe, government hospital van Gangtok en nodigt ons uit voor een bezoek. Ze is assistent van de beste cardioloog van Sikkim. Een succesverhaal kortom, zeker als we haar de dag erna bezig zien. Professioneel en vriendelijk, ondanks een gang vol ongeduldige patiënten.

Ook **Nimphuti** kwam al snel langs (zij had ons eigenlijk op het vliegveld van Bagdogra willen begroeten, maar dat mislukte). Ook zij werkt als nurse – in Siliguri (vlakbij Bagdogra). Omdat er destijds iets was misgegaan met de inschrijving voor haar examen heeft zij haar graad nooit gehaald en blijkt ze nu minder interessant werk te kunnen doen en – belangrijker nog – slecht te worden betaald. We dringen er bij haar op aan het examen alsnog te gaan doen. Ze heeft zich inmiddels op onze kosten ingeschreven voor een online cursus PostBsc. Nursing – weer – bij het goed bekend staande Karnataka College in Bangalore (waar niet alleen zij maar ook Sarda heeft gestudeerd). Het is pittig naast haar baan, maar ze gaat het vast redden.

Op 4 mei eten we met een grote groep in een klein lokaal restaurantje in Gangtok. Dit etentje met het hele gezelschap verloopt zeer geanimeerd, niet in de laatste plaats omdat velen elkaar lang niet hebben gezien en ze allemaal intern waren destijds op SHA en dus een soort familie vormen, zo voelen ze dat overduidelijk. Het is hartverwarmend om te zien.

Lhaki had voorzichtig geïnformeerd of ze welkom was: natuurlijk! Maar ook een moeilijk verhaal: een slim maar heel eigenzinnig meisje dat nooit iets vroeg maar van alles eiste. Vooral op het gebied van dure privé scholen. Probleem is dat haar eindexamenresultaten na klas 12 op DGH bedroevend slecht waren waardoor ze geen kans maakte toegelaten te worden op de goede (staats)universiteiten. Nu blijkt dat Lhaki niet bij de pakken neer is gaan zitten en allerhande opleidingen onderzoekt waar ze wel terecht kan, zonder hulp van ons. In elk geval zijn we weer on speaking terms.

Ook aanwezig is **Hisey**, een altijd opgewekt meisje dat politieofficier wil worden en daar nog één examen van is verwijderd. **Rekchen** heeft zich ontwikkeld tot een heel slimme jongen met een zeer goede baan in IT en windt alle meisjes om zijn vingers. **Laymit** – die we een tijdje uit het oog waren verloren – is er ook, een vrolijke jongedame zoals we ons haar herinneren. Ze is – zoals ze wilde – journalist geworden bij de lokale krant en werkt als een soort vliegende reporter. Ook **Sonamit** is er, een 'cousin' van Samjyor, die ook ooit op SHA zat en nu tourism studeert, een beetje vage studie, net als in Nederland.

Rekchen ChungChung Laymit Hissey Kinzangkit Nimphuti Lhaki Sonamit

Kinzangkit is bezig met haar laatste jaar Bachelor of Education (B.Ed.). Zij is enorm enthousiast over haar opleiding en stuurt met regelmaat foto's en verslagjes van wat zij doet. Onlangs – toen wij alweer terug waren – kregen we een foto van een 'Certificate of Appreciation' dat Kinzangkit had gekregen "in recognition of your dedicated efforts and support as Most Cheerful Trainee"!

De dagen erna volgen meerdere losse afspraken, **Tumyang** en **Nitesh** komen samen. Zij hebben beiden klas 12 eindexamen gedaan op Dr Grahams Homes (DGH) en de vraag is wat nu. Tumyang heeft vastomlijnde plannen en wil forensic science studeren in Bangalore. Hij heeft al toelatingsexamen gedaan en is klaar om af te reizen. Nitesh is een ander verhaal, hij heeft op DGH de laatste twee jaar gekozen voor wat we hier een pretpakket noemen, waardoor zijn mogelijkheden nogal beperkt zijn. Het gerucht ging dat hij 'tattoo artist' wilde worden, maar nu blijkt dat hij toch liever naar college gaat. Wat en

waarom? Business Administration in Bangalore. In onze ogen niet interessant en na onze twijfel daarover uitgesproken te hebben blijkt dat hij geen idee heeft wat deze studie – of welke andere studie dan ook – inhoudt en het hem eigenlijk weinig uitmaakt wat hij gaat studeren, zolang hij maar door ons ondersteund wordt. Dat is niet helemaal wat wij voor ogen hebben, zeker niet naar onze donateurs toe. Vooralsnog hebben wij gezegd dat hij met een echt doordacht plan moet komen, voordat wij in overweging willen nemen of we hem verder zullen ondersteunen.

ChungChung heeft na SHA haar school afgemaakt op de Tribal School, net als Kursongkit en Kinzangkit. ChungChung heeft drie jaar in Assam radiologie (BSc) gestudeerd en gaat nu beginnen met haar Master op Rimt University in Punjab. Ze heeft al part-time in het ziekenhuis van Gangtok gewerkt omdat er – zoals op veel plaatsen in de wereld – een groot tekort aan radiologen is. Na haar studie wil ze naar Ierland.

Timsong studeert sociologie en is ook weer een mooi verhaal. Ze begon op Loden's school in Dzongu, Mayel Lyang Academy, en werd in die tijd door ons gesponsord. Ze heeft na klas 12 haar eigen weg gevonden en was in mei bezig met de laatste maanden van haar Master sociologie aan de Gangtok University. Zij is vast van plan om carrière te maken en dat gaat haar waarschijnlijk ook wel lukken. Het is een hele leuke spontane meid. In het verleden hebben we haar incidenteel gesteund met bijvoorbeeld de aanschaf van een computer en recent kreeg ze van Rob en Caroline, die de stichting al geruime tijd ondersteunen (en die eind 2023 een bezoek aan Sikkim brachten), geld voor schoenen. Dat blijkt ergens anders aan op te zijn gegaan, want Timsong leent nog steeds schoenen van haar nichtje. We besluiten die te gaan kopen – dat doet zij het liefst online. Wij geven Timsong geld om de laatste drie maanden voor haar examen een kamer te huren dichtbij de universiteit. Ze woonde daar ver van vandaan en had lange reistijden (drie uur per dag). Zij is inmiddels geslaagd en wil ook nog een PhD doen, promoveren. Dat kan met ernaast werken. In december gaat ze examens doen om 'assistant professor' te worden. Uiteindelijk doel is lesgeven aan de universiteit.

Timsong en ChungChung zijn dikke vriendinnen.

ChunChung en Timsong

het hippe lunchcafé waar Timsong werkt

Sikkim Himalayan Academy (SHA)

Voor het eerst in jaren hebben wij dit jaar een bezoek gebracht aan 'onze' school in Buriakhop. Het was een fikse dagtocht: vijf uur heen en vijf uur weer terug over de nog steeds niet al te beste wegen in Sikkim. We hadden toch besloten het zekere voor het onzekere te nemen en niet een nachtje in de buurt te overnachten. Onze collega's van de Engelse trust – en het hoofd van de school, GS Gurung – waren vorig jaar na een bezoek ondervraagd door de politie, kennelijk omdat zij een nacht in een hotel in de buurt hadden doorgebracht. Nimphuti en Samjyor reizen met ons mee. Het was bijzonder om de school te zien: GS is nog steeds het hoofd van de school en hij heeft het voor elkaar gekregen om voldoende (vermogende) Indiase donateurs te vinden om de school voort te kunnen zetten. Het oude schooltje had niets aan karakter ingeboet en alles zag er zeer verzorgd uit. Ook leuk om te zien was dat een aantal oud-leerlingen na hun studie een tijdje op SHA aan het werk zijn gegaan: Noedup is er – na het voltooien van zijn Bachelor of Education (B.Ed.) – voorlopig aan de slag als leerkracht totdat hij een 'echte' baan vindt, en ook Kunsel werkt er. Tummyang komt een paar weken meehelpen totdat hij gaat studeren.

Som Kumar Tummyang Nimphuti Jannie GS Mieke Samjyor Noedup Maree

Dzongu

Jannie gaat de tweede week naar Dzongu in het noorden waar we vroeger ongeveer 20 leerlingen ondersteunden op de Mayel Lyang Academy.

Onderweg naar Dzongu maken we een tussenstop om **Enjay** te bezoeken, een van de leerlingen op de school van Yapo naast het Pemayangtse klooster. Zij is dus ook van de oude garde en, samen met Sangdup, een van de leerlingen die we het langst kennen. Enjay is afgestudeerd in Dehra Dun en heeft een goede baan bij de overheid. Ze begeleidt boeren in het duurzaam bewerken van het land en reist de hele staat (Sikkim) af. Nu even niet, want zij is inmiddels getrouwd en in verwachting. Een succes story, mede dankzij Oda, een sponsor die haar jaren lang steunde. Geheel volgens traditie woont ze met haar man in zijn dorp, omgeven door zijn familie en ver van de bewoonde wereld. De routebeschrijving luidde: 20km na Mangan, bij een benzinepomp, afslaan en dan nog ongeveer een half uur over een onverharde weg. Geen bebouwing onderweg en geen bereik van telefoon. Maar het is gelukt. We werden ontvangen met een wijnglasje cola en gebakken eieren met chapatis (lokaal brood). Mangshilla heet de nederzetting. In de loop van de middag gaan we op weg naar Passindang, passeren een grenspost waar ik papieren moet overleggen en klimmen we omhoog naar de homestay van **Sangdup**: een prachtige plek met alweer een uitzicht op de Kangchenjunga, met vijf kamers met eigen badkamers, daar een ongelofelijke luxe. Ik ontmoet Phurba en Ponalmit, die beiden een online studie doen, Phurba is tweedejaars student sociologie en Ponalmit studeert geschiedenis. Voor tentamens moeten ze naar Gangtok, vier uur met de jeep. Rob en Caroline hadden gevraagd hun elk € 200 te geven voor studiekosten; daar waren ze heel blij mee. De andere gasten in de homestay zijn van het leuke soort: natuurliefhebbers en makkelijk in de omgang.

Enjay en echtgenoot

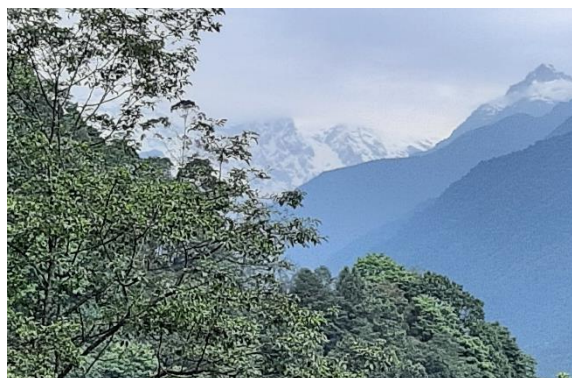
Dzongu

Sangdup en familie

Ponalmit

Kangchenjunga

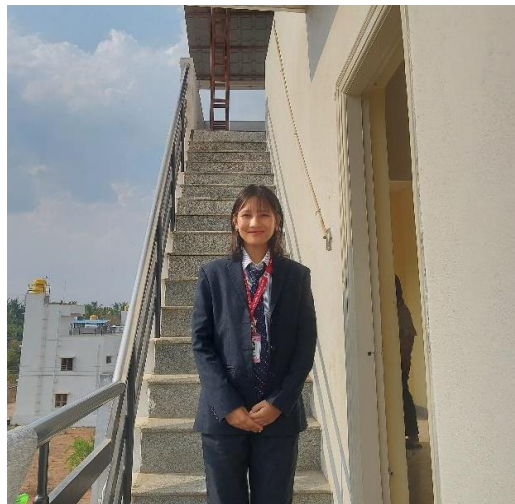
Phurba

Bangalore

Mieke vertrekt 6 mei in de (zeer) vroege ochtend naar Bangalore, samen met **Samjyor**, om de tweede week daar door te brengen. Samjyor werkt al weer enige jaren in Bangalore bij een advocatenkantoor van naam. Hij werkt zich een slag in de rondte (ook al heeft hij deze twee weken vakantie, zijn telefoon is altijd aan en zijn laptop nooit ver buiten bereik), maar hij heeft het erg naar zijn zin: dit is wat hij wilde. En hij doet het goed: hij blijkt (tot zijn eigen verbazing, hij moet het checken om het te geloven) als wij er zijn voor de tweede keer onaangekondigd een serieuze salarisverhoging te hebben gekregen. Je merkt het aan alles: de jongen uit de bergen is nu een man van de wereld!

Samjyor en Mieke bezoeken **Pemdiki** die verpleegkunde (general nursing en midwifery) studeert aan de Rosy Royal Institutions in (een buitenwijk van) Bangalore. Omdat we ons niet op de juiste wijze hebben aangemeld, mogen we haar niet meenemen om een hapje te gaan eten, maar ze mag ons gelukkig wel iets van het gebouw laten zien. Men dreigde de politie te roepen “for breaking the rules and regulations”, waarop Samjyor – de advocaat – heel droogjes zei dat wij helemaal niet van plan waren “to break any rules and regulations”, maar dat wij alleen toestemming vroegen. We hebben gelukkig toch iets van het college kunnen zien en het zag er allemaal netjes uit. Pemdiki bevestigde ons ook dat zij hier – ondanks al deze strengheid – heel goed wordt behandeld.

Kursongkit hebben we niet gezien in Sikkim. Zij heeft het afgelopen jaar in Cambridge een tweede Master gedaan, waarvoor zij inmiddels – na onze reis naar Sikkim – is geslaagd. Zij kreeg een beurs van de regering van Sikkim. Het is natuurlijk al bijzonder dat zij was toegelaten tot deze prestigieuze universiteit in Engeland, maar er zijn ook maar twee personen per jaar die deze beurs krijgen. Kursongkit heeft in april een week lang Amsterdam bezocht. Zij logeerde bij Jannie en heeft ook een zondag doorgebracht met Mieke en Robert – zij kenden elkaar nog van de reis in 2018.

Kursongkit op de Keukenhof!

In het Amsterdamse Bos

Dank voor uw steun!

Stichting Kinderen van Sikkim

KvK: 34188956

Rekeningnummer: IBAN NL26 INGB 0009 2273 56

Website: www.kinderenvansikkim.nl